

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Ispanijos teisės aktus įmonės, kurių dalis dukterinėje bendrovėje yra didelė, gali iš savo apmokestinamojo pelno atimti 100 proc. iš pastarosios gautų dividendų. Kad pasinaudotų tokia tvarka, Ispanijoje įsteigtos kontroliuojančios bendrovės turi ne trumpiau kaip vienerius metus be pertraukos turėti bent 5 proc. bendrovės rezidentės kapitalo. Pagal šią tvarką išmokėti dividendai yra neapmokestinami prie šaltinio.

Šia išimtimi gali pasinaudoti tik tos Ispanijoje nereziduojančios patronuojančios bendrovės, kurioms priklauso 20 proc. kapitalo (nuo 2007 m. sausio 1 d. ši dalis sumažinta iki 15 proc., o nuo 2009 m. sausio 1 d. — iki 10 proc.). Taigi, atvirksčiai nei Ispanijoje reziduojančių patronuojančių bendrovių atveju, kitų ES valstybių narių ir Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybių narių bendrovės, kurių kapitalo dalis yra didesnė nei 5 proc., bet mažesnė nei minėtos ribos turi mokėti mokesčius už iš dukterinės bendrovės gautus dividendus.

Komisija mano, kad Ispanijos teisės aktuose įvirtintas nevienodas požiūris, kai Ispanijoje reziduojančių dukterinių bendrovių mokamų dividendų apmokestinimas panaikinamas, nustatant didesnę kapitalo dalies reikalavimą patronuojančioms bendrovėms ne rezidentėms, lyginant su rezidentėmis, diskriminuoja pažeidžiant EB 56 straipsnį ir EEE susitarimo 40 straipsnį. Komisija nemano, kad toks papildomas apmokestinimas, taikomas kitų valstybių narių ir EEE valstybių narių kontroliuojančioms bendrovėms, yra pateisinamas.

2008 m. lapkričio 14 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-492/08)

(2009/C 19/30)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Afonso

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad taikydama pridėtinės vertės mokesčio (PVM) lengvatinį tarifą advokatų, advokatų Valstybės Taryboje (*Conseil d'État*) ir Kasaciniame teisme bei *avoués*, paslaugoms, už kurias visas ar iš dalies sumoka valstybė kaip už teisinę pagalbą, Prancūzijos Respublika pažeidė savo įsipareigojimus pagal PVM direktyvos ⁽¹⁾ 96 straipsnį ir 98 straipsnio 2 dalį.

— Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija ginčija atsakovės taikomą lengvatinį PVM tarifą advokatų, advokatų Valstybės Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués*, paslaugoms, nes panašios paslaugos neįtrauktos nė į vieną Direktyvos 2006/112/EB III priedo kategoriją.

Atsakydama į tris pagrindinius atsakovės argumentus Komisija pirmiausia teigia, kad teisinės gynybos užtikrinimas negali būti svarbi priežastis nukrypti nuo standartinio PVM tarifo už advokatų paslauga, nes šis užtikrinimas labiau susijęs su valstybės pagalba, nei su PVM tarifu, vienodai nustatytu Bendrijos lygmenyje.

Be to, ieškovės teigimu, aptariamoms veiklos socialinio pobūdžio nepakanka tam, kad ji būtų įtraukta tarp kitų kategorijų veiklos rūšių, numatytų šios direktyvos III priede, kurioms taikomas lengvatinis tarifas, palyginti su taikytinu standartiniu tarifu. Iš tiesų pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką norint išsaugoti šio priedo ribojantį pobūdį būtina siaurai aiškinti šių paslaugų pobūdį.

Galiausiai Komisija primena, kad tiek PVM direktyvos 96 straipsniu ir 98 straipsnio 2 dalimi, tiek jos III priedu siekiamas tikslas nėra išvengti konkurencijos iškreipymų tarp ūkio subjektų, tiekiančių tas pačias prekes ar teikiančių tas pačias paslaugas, o tik palengvinti valstybių narių teisės aktų progresyvų derinimą derinant taikomus PVM tarifus ir ribojant ūkines operacijas, kurioms gali būti taikomas lengvatinis tarifas.

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2008 m. lapkričio 19 d. Vestre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen prieš Region Syddanmark

(Byla C-499/08)

(2009/C 19/31)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vestre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Ole Andersen, atstovaujamas Ingeniørforeningen i Danmark

Atsakovė: Region Syddanmark

Prejudicinis klausimas

Ar Tarybos direktyvos 2000/78/EB ⁽¹⁾ 2 ir 6 straipsniuose nustatytas tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos draudimas dėl amžiaus turi būti aiškinamas taip, kad valstybė narė negali palikti teisinės padėties, pagal kurią darbdavys, atleidęs iš darbo samdomą darbuotoją, toje pačioje bendrovėje be pertraukos išdirbusį 12, 15 ar 18 metų, privalo, pasibaigus samdomo darbuotojo darbo sutarties galiojimui, išmokėti sumą, lygią atitinkamai vieno, dviejų ar trijų mėnesių atlyginimui, tačiau šios išmokos nemokėti, jei samdomas darbuotojas, pasibaigus jo darbo sutarties galiojimui, turi teisę gauti senatvės pensiją iš pensijų fondo, į kurį darbdavys mokėjo įmokas?

⁽¹⁾ OL L 303, 2000, p. 16.

2008 m. lapkričio 20 d. Município de Gondomar pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) priimtos nutarties byloje T-324/06 Município de Gondomar prieš Komisiją

(Byla C-501/08 P)

(2009/C 19/32)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Apeliantė: Município de Gondomar, atstovaujama advokatų J. L. da Curz Vilaça ir L. Pinto Monteiro

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti Pirmosios instancijos teismo nutartį ir pripažinti priimtiniu ieškinį dėl 2006 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos sprendimo C(2006) 3782, pagal kurį nutraukiama Sanglaudos fondo suteikta parama;
- Taip pat panaikinti Pirmosios instancijos teismo nutartį ir grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui, kad šis priimtų sprendimą;

- Priteisti iš Komisijos visas, įskaitant apeliančios patirtas, bylinėjimosi išlaidas pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnį arba palikti klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų nenagrinėtą, kad jis būtų išspręstas priimant galutinį sprendimą ar nutartį.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. TEISĖS KLAIDA, PADARYTA VERTINANT TIESIOGINIO POVEIKIO SĄLYGĄ, IR MOTYVACIJOS NEBUVIMAS

Gondomar komunos nuomone, kad Portugalijos teisės aktuose yra ypatumų, kurie turi būti aiškinami kitaip, nei Pirmosios instancijos teismo priimtoje nutartyje dėl nepriimtino byloje T-324/06, kurioje yra teisės klaida.

Iš tiesų, remiantis Portugalijos teisės aktais, visų pirma Sanglaudos fondo taikymo Portugalijoje reglamento, patvirtinto 2000 m. rugpjūčio 16 d. Dekreto-įstatymo Nr. 191/2000 vieninteliu straipsniu, 18 ir 20 straipsniais, Portugalijos Respublika, kaip už projekto įgyvendinimą atsakinga institucija, neturi jokios diskrecijos priimti sprendimą palikti ar atšaukti *Gondomar* komunai suteiktą Sanglaudos fondo paramą, todėl darytina išvada, kad Komisijos sprendimas dėl Sanglaudos fondo suteikto paramos atšaukimo yra automatiškas, nes pagal minėtus teisės aktus įgyvendinančių institucijų negalima atleisti nuo pareigos sugrąžinti neteisėtai išmokėtas lėšas.

Pirmosios instancijos teismas, priimdamas nutartį dėl nepriimtino byloje T-324/06, šio klausimo visiškai nesvarstė ir, kalbant apie pagrindinį aspektą, kuriuo vadovaujantis priimamas sprendimas dėl priimtino, jis padarė teisės klaidą, kuri padarė įtakos EB 230 straipsniu apeliančiai suteiktų procesinių teisių įgyvendinimui.

Kadangi Pirmosios instancijos teismas šio klausimo nesvarstė, jo nutartyje taip pat nėra motyvų arba motyvai yra nepakankami. Remiantis Bendrijos doktrina ir teismų praktika, egzistuoja bendra pareiga motyvuoti administracinių ir teisminių institucijų priimamus sprendimus, kad Teisingumo Teismui būtų lengviau įgyvendinti teisminę kontrolę.

Kadangi Pirmosios instancijos teismas nepriėmė sprendimo dėl Portugalijos teisės aktų ypatumų, motyvacijos nebuvimas daro didelį poveikį apeliančios interesams.

2. VEIKSMINGOS TEISMINĖS APSAUGOS PRINCIPO PAŽEIDIMAS

Gondomar komuna mano, kad jai gresia pavojus netekti veiksmingos teisminės apsaugos, nes ji neturi galimybių nacionaliniu lygmeniu pateikti ieškinio ir užginčyti prašymą grąžinti Sanglaudos fondo suteiktą paramą, nes aktas, kuriuo pranešama apie Komisijos sprendimą dėl Sanglaudos fondo suteikto paramos atšaukimo negali būti skundžiamas nacionaliniu lygmeniu.